Încrederea într-un capăt uitat de lume

On Decembrie 10, 2015

Evoluează conform convenției dintre a fi limitat și a fi superior, căutând în tine tot ceea ce crezi că ai putea găsi în afara ta.

Nu-mi amintesc prea bine cine eram. Un om destul de fragil, din păcate, vizavi de forma pe care o luau falezele de gânduri prăbușite în marea iluziilor de sine. Căci simțeam zvâcnind în pieptul meu pulsul iraționalului, ca atunci când te arunci în ceva care te depășește, propulsându-te spre un altfel de descoperire - a unei identități neconștientizate. Asta se întâmplă când te dai drept călăuză într-un nesfârșit deșert, fără să știi unde se află oazele de civilizație.

Cel mai probabil existam într-un timp și într-un spațiu nedefinit, în ceea ce fugar numim moarte, o moarte a individualității raționale, o deviere de la calea cea dreaptă a convingerilor de auto-cunoaștere, oricând posibile pe spirala tăcerii, în care nu mă puteam exprima în niciun fel. Chiar și acum sunt curios să aflu cum am ajuns astfel, străin de tot ceea ce credeam că știu despre mine.

Mai mult ca sigur, acestei etape a vieții mele i se potrivea foarte bine modul cum scriitorul Andrei Ionescu caracteriza opera lui Jorge Luis Borges:

"Borges a rămas credincios temelor care îi definesc universul: ficțiunea, moartea, dublul, căutarea identității, limbajul, visul, metamorfoza, erudiția. Un univers ale cărui coordonate rămân și acum: spațiul labirintic și timpul circular. Un spațiu labirintic structurat de simetriile abstracte și vertiginoase ale răsfrângerilor în oglinzi, cu imagini antonomice care se înlocuiesc reciproc: moartea și nemurirea, partea și întregul, finitul și infinitul, ce îl conduc la necesitatea imperioasă a postulării eternei reîntoarceri. Iar timpul este ca o poveste menită să înglobeze o serie de ființe, lucruri, imagini sau evenimente care se repetă la un anumit ciclu de ani."

Leadership: Ești dispus să identifici perspectivele de interpretare a unei realități trăite prin visare sau prin conștientizare a unei "absențe de sens", încât să te înnoiești cu o imagine de sine modelată după scenariul unui destin enigmatic?

Săvârșirea unei abateri grave de la principiile sănătoase care cereau ca viața să fie trăită și nu visată se aplică în condițiile imposibilității de a identifica unde începe povestea și unde se termină realitatea. Consecințele întâlnirii cu obiecte însuflețite sau nu, dar cu siguranță atrase activ în aceleași vârtejuri contradictorii ale simbolurilor tainelor pierdute, cufundate între fragilitatea clipei transfigurate la infinit și subtila relativizare a unor cunoștințe uitate, se resimțeau tot mai mult.

Învrednicit de sentimentul înălțător că la cuvenita vreme voi trage folos din această diversiune a identității, ce trebuia numaidecât demascată, de sentimentul acela ciudat, ireal, ce te însoțește când recunoști o altă parte a lumii, mă înarmam cu o viziune tot mai largă, născută parcă din scânteia unui astru numit: „Încrederea într-un capăt uitat de lume". Lucru care din capul locului îndeamnă la un soi de îngăduință față de neputința de a accepta realul.

Căutătorul unei metafizici subtile a clipei, uitând pentru totdeauna de timpul care îl desparte de vechile presupoziții cu privire la permanența lucrurilor, exprimând involuntar universul în nesfârșirea lui, era străbătut de o singură rază de lumină în întuneric: *"The most perfect silence is when there is no need to explain."* Imaginea de sine a acestui căutător părea

modelată după scenariul unui destin enigmatic, fiindcă el reușea să distingă realitatea de imaginație, dar prefera să facă din imaginație un model nou de a trăi și de a deveni altcineva.

Leadership: Îndrăznești să te arunci în ceva care te depășește, propulsându-te spre descoperirea unei identități neconștientizate acolo unde nici nu crezi că te afli ?

Prima caracteristică a științei de a fi imaginea unei alte persoane, pe care pentru aceasta o numim „cadru fundal", decorează dimensiunea matricei originalității rezultată din relația cu tine însuți într-un război pe care-l vei câștiga doar atunci când vei avea curajul să fii oglinda care reflectă imaginea inversată a unei realități constante. Ea constă în faptul de a recunoaște că exiști în afara ta. În postura unui alt personaj, captiv într-o altă lume în care autenticitatea devine un soi de oglindă în care se reflectă imaginea aspirațiilor secrete.

Leadershipul, preferat unui „Eu însumi", dar cu niște dimensiuni ce convin convenției dintre a fi ponderat și a fi superior, la deprinderea unei anumite priceperi în ale preschimbării, nu poate fi priceput în esența lui ca știință a stărilor de fapt. De fapt, leadershipul poate avea caracteristicile unei ieșiri din Matrix, dintr-o lume complet dirijată în care tot ce auzi, ce vezi, ce atingi este doar o rutină, numai atunci când îți construiești personalitatea într-o ficțiune pe care nu o revendica nimeni.

Iar cine caută să existe într-un timp și într-un spațiu nedefinit, un străin ce pătrunde în anumite niveluri ale realității construite în interacțiune cu un Alter-Ego (constituind o negație sau o totalitate), va accepta ușor ideea de evadare din statutul de prizonier al stării de moment într-o lume care se destramă.

O identitate neconștientizată este un Neo, un erou adevărat tocmai pentru că nu a încercat niciodată să fie unul, un tip cât se poate de obișnuit, dar care devine tot mai puternic pe măsură ce trece prin experiențe ciudate, riscante și chiar decisive, din pragul unui vis în care se vede pe el însuși altcineva.

Ești într-adevăr dispus să te descoperi, acolo unde nici nu crezi că te afli? Ai curajul să te transpui într-o nouă realitate în care vei descoperi adevărul, în loc de iluzie?

Încrederea într-un capăt uitat de lume sugerează trecerea omului spre partea unui personaj care îi trădează autenticitatea. Cel ce îndrăznește să se arunce în ceva care îl depășește, propulsându-se spre descoperea unei identități neconștientizate, își confirmă de fapt statutul de om al cunoașterii profunde, bazate pe dualitatea dintre aparență și esență, dintre concret și transcendental.

În leadership acest lucru se traduce prin „lupta față în față cu tine". Iese câștigător numai cine reușește să se desprindă de real, să se conecteze cât mai mult la timp la acel Alter-Ego complementar lui, cu care să creeze un cuplu magic.

Source: https://neculaifantanaru.com/increderea-intr-un-capat-uitat-de-lume.html